
Nominatierapporten

Gouden Kalveren 2014

Beste Korte Documentaire	2
Jeroen van Velzen voor A GOAT FOR A VOTE	2
Tijs Tinbergen & Jan Musch voor MEESTV: HOE DE KOOLMEES MIJ GELUKKIG MAAKT.....	2
Masha Novikova voor OLEG KLIMOV: BRIEVEN AAN JEZELF	2
Beste Lange Documentaire	3
Tatjana Božić voor HAPPILY EVER AFTER.....	3
Niels van Koevorden & Sabine Lubbe Bakker voor NE ME QUITTE PAS	3
Karin Junger voor SEXY MONEY.....	3
Beste Korte Film	4
Steven Wouterlood voor ALLES MAG	4
Rob Lücker voor KORT! - DAS WAD.....	4
Douwe Dijkstra voor DÉMONTABLE.....	4
Beste Televisiedrama	5
Norbert ter Hall voor A'DAM – E.V.A. 2	5
Dana Nechushtan voor HOLLANDS HOOP	5
Michiel van Erp voor RAMSES	5
Beste Actrice Televisiedrama	6
Elsie de Brauw voor haar rol in DUIVELSE DILEMMA'S - SYMBIOSE.....	6
Kim van Kooten voor haar rol in HOLLANDS HOOP	6
Loes Schnepfer voor haar rol in ONE NIGHT STAND IX – VOOR EMILIA	6
Beste Acteur Televisiedrama	7
Maarten Heijmans voor zijn rol in RAMSES	7
Marcel Hensema voor zijn rol in HOLLANDS HOOP	7
Mads Wittemans voor zijn rol in ONE NIGHT STAND IX – VRIJ	7

Beste Korte Documentaire

Jeroen van Velzen voor A GOAT FOR A VOTE

Dit schijnbaar eenvoudige verhaal van een schoolverkiezing biedt alle elementen van de grauwe realiteit buiten de schoolmuren. Drie kandidaten, een meisje en twee jongens, nemen het tegen elkaar op in hun strijd om het 'presidentschap'. Het is een heldere film, opgewekt haast, maar daarnaast een mooi opgebouwd drama met verliezers en een winnaar. De makers slagen er in om binnen deze beperkte arena en in korte tijd de drie verschillende karakters tot leven te brengen. In kleine tafereeltjes waarin de camera stijlvol natureel observeert, ontvouwt zich de ongelijkheid: zonder geld en connecties is het moeilijk om de harten van je kiezers te winnen. In deze bitterzoete les over democratie blijf je als kijker tot op het laatst hopen dat de uitkomst ooit anders zal zijn.

Tijs Tinbergen & Jan Musch voor MEESTV, HOE DE KOOLMEES MIJ GELUKKIG MAAKT

Alles wat een film nodig heeft om een verhaal te vertellen zit in deze documentaire. Geboorte, leven en dood, gefilmd op tien kubieke centimeter; een miniwereld waarin alles gebeurt wat ook in de grote wereld plaatsvindt. De makers hebben met een enorme gedrevenheid en passie, minutieus vastgelegd wat er in dat kleine wereldje gebeurt. De liefde die Tijs Tinbergen en Jan Musch voor hun onderwerp tonen is aanstekelijk. Ze bespieden hun onderwerp zonder opsmuk en met een enorm enthousiasme, wat heeft geleid tot een bijzondere film over een vogelfamilie die staat voor Nederland in het klein.

Masha Novikova voor OLEG KLIMOV: BRIEVEN AAN JEZELF

Als chroniqueur van zijn tijd legt de Russische oorlogsfotograaf Oleg Klimov met iconische beelden de ineenstorting vast van het immense Sovjetrijk en de jaren die daarop volgden. In 'Brieven aan jezelf' volgt de filmmaakster hem op zijn terugkeer naar drie oorlogsgebieden: Nagorno-Karabach, Abchazië en Tsjetsjenië. Op zoek naar wat er geworden is van de mensen die Oleg destijds fotografeerde.

Op de voor haar kenmerkende wijze filmt Masha Novikova met haar camera onverschrokken, maar liefdevol de rauwe werkelijkheid van het post-Sovjetrijk.

Gaandeweg blijkt de zoektocht van de fotograaf naar de mensen achter de foto's ook een zoektocht naar zichzelf, waarin hij worstelt met een oorlogstrauma. De ontknoping in Tsjetsjenië geeft de film zijn wrange essentie mee. Hoe kan Klimov als journalist nog objectief verslag doen wanneer hij tegelijkertijd verteerd wordt door diepe schaamte over wat zijn eigen landgenoten daar aanrichtten? Deze documentaire laat feilloos zien, dat in de verscheurdheid van de fotograaf de pijn van het huidige Rusland schuilt.

Beste Lange Documentaire

Tatjana Božić voor HAPPILY EVER AFTER

In een wervelwind van archief, beeldassociaties en 'home movie-materiaal' ontvouwt zich het verhaal van een vrouw en haar zoektocht naar de perfecte liefde. In het opzoeken van oude geliefden leert zij zichzelf kennen.

De dramaturgische opbouw en de manier van vertellen heeft fictie-achtige proporties en geeft tegelijkertijd nooit het gevoel dat wat je ziet niet echt is. In ritme, versnelling en in wisseling van scènes en monologue interieur is deze film superieur samengesteld. De maker weet zichzelf als hoofdpersoon en verteller humorvol, kwetsbaar en meedogenloos aan de kijker uit te leveren.

Niels van Koevorden & Sabine Lubbe Bakker voor NE ME QUITTE PAS

Op het desolate Belgische platteland in een dorpje aan de rand van een verlaten bos speelt zich onopvallend een klein drama af. Als Marcells vrouw hem met de kinderen verlaat zoekt hij troost bij de levenswijze vrijbuiters Bob. De heren vinden elkaar in hun eenzaamheid en verliezen zich in hun nachtelijke zuippartijen.

De filmmakers weten de schoonheid van mislukking en de berusting daarin van de beide mannen haarscherp vast te leggen zonder ooit sentimenteel te worden of hun mededogen te verliezen. In ogenschijnlijk futiele scènes zoals het langdurige gestuntel met een vliegenstrip of een close up van een ten dode opgeschreven kikker schuilt het uitzonderlijke talent van de makers om aan het gewone een symbolische waarde en universele betekenis te geven. In combinatie met een subliem samenspel van ritme, vorm en muziek in de montage krijgt deze tragikomische ode aan vriendschap en mislukking een bijzondere zeggingskracht.

Karin Junger voor SEXY MONEY

Deze muzikale documentaire is een eerbetoon aan vrouwen die ondanks alles op de been blijven. Met veel lef en bravoure is het Karin Junger gelukt om in een moeilijk en gevaarlijk land een groep uitgebuite vrouwen te volgen en hun verhaal op een heel intieme wijze te filmen. Op cruciale momenten was zij aanwezig en dat leidde tot onthullende en soms onthutsende scènes. Bijzonder aan deze film is dat de systematische uitbuiting van deze vrouwen op een terloopse manier is vastgelegd. Het levert een documentaire op die in al zijn facetten geslaagd is: goed gemonteerd, met mooie muziek, en uitgebalanceerde verhaallijnen. Het is een swingende film, die de kijker meeneemt in een voor velen onbekende en verbijsterende wereld.

Beste Korte Film

Steven Wouterlood voor ALLES MAG

ALLES MAG biedt een kijkje in het leven van Tygo, een elfjarige jongen uit Brabant, die ervan droomt majorette te worden. Hij is net verhuisd naar Amsterdam en vertelt zijn nieuwe klasgenootjes over carnaval, het mooiste feest van het jaar, waar alle remmen los gaan. Maar juist diezelfde ongeremdheid veroorzaakt in zijn leven en dat van zijn ouders een drastische omslag. Alles blijkt te kloppen aan deze vrolijke, maar ook gevoelige film: het ronde verhaal, het overtuigende acteerwerk en de culturele gelaagdheid. Daarbij wekt de pretentieloze uitvoering een enorme dosis sympathie op. Dit alles gebundeld binnen de beperkte speelduur van een korte film, dat getuigt van een groot vakmanschap.

Rob Lücker voor KORT! - DAS WAD

DAS WAD is een buitenissige komedie die zich afspeelt op een uitgestrekte waddenvlakte. Een Joodse schatzoeker stuit per toeval op een periscoop uit de tweede wereldoorlog. Als bij nader onderzoek blijkt dat aan deze periscoop een complete onderzeeër, inclusief bemanning vastzit, breekt de oorlog opnieuw uit. In DAS WAD volgen de onverwachte, absurde en komische gebeurtenissen elkaar in rap tempo op. De film is slim gemonteerd, met bravoure in elkaar gezet en werkt geleidelijk toe naar een megalomane climax. Dit is waar het genre korte film voor bedoeld is.

Douwe Dijkstra voor DÉMONTABLE

DÉMONTABLE is een experimentele film, waarin verschillende digitale en analoge technieken worden ingezet om een eigentijds verhaal te verbeelden. Actuele oorlogsvoering in het Midden-Oosten wordt gereduceerd tot een merkwaardig schouwspel aan de keukentafel, waarbij helikopters de krant bombarderen en gewapende rebellen het koffiekopje aanvallen. Het is bewonderingswaardig dat Douwe Dijkstra de conventies van de traditionele film aan zijn laars lapt en toch een krachtige, gebalanceerde film weet neer te zetten. Daar waar de meeste producties de grootst mogelijke moeite doen om green-screens weg te werken, wordt in DÉMONTABLE juist dat kijkje achter de schermen toegevoegd aan de montage. Dit soort keuzes levert een eigenwijs en hedendaags filmexperiment op.

Beste Televisiedrama

Norbert ter Hall voor A'DAM – E.V.A. 2

Iedereen is op vele manieren met elkaar verbonden, en samen moeten we het zien te rooien. Ook in de tweede serie A'DAM-E.V.A., ofwel AMSTERDAM EN VELE ANDEREN, is dat het verbindende thema. Verhalen van diverse bewoners van Amsterdam vlechten zich door de samenlevings-perikelen van Adam en Eva, die nu samen een kind hebben. Elke aflevering zijn er nieuwe verhalen met nieuwe personages, die spiegelen aan het drama van onze eigen Adam en Eva. Een paradijs is het niet, maar samen komen ze er toch steeds weer uit, min of meer. Net als in het leven. Deze heerlijke serie is soms kort door de bocht, soms bijzonder grappig en inventief, en altijd heel herkenbaar.

Dana Nechushtan voor HOLLANDS HOOP

“Je oogst wat je zaait” is het motto van de nieuwe achtdelige dramaserie HOLLANDS HOOP van Franky Ribbens en Dana Nechushtan. En dat geldt niet alleen voor de forensisch psychiater Fokke Augustinus, die van zijn vader een Groningse boerderij erft, waar een wietplantage verborgen blijkt te zijn. Het team van HOLLANDS HOOP heeft ook gezaaid, en oogst een meeslepende serie van hoogstaand kwaliteitsdrama. In de traditie van BREAKING BAD reflecteert HOLLANDS HOOP op de dilemma's van het Nederlandse gedoogbeleid. De serie heeft een enorme vaart en zit vol vreemde gebeurtenissen, spanning, humor en prachtig menselijk drama.

Michiel van Erp voor RAMSES

Op een bijna magische wijze wordt de illustere chansonnier Ramses Shaffy weer tot leven gewekt in deze bijzondere miniserie. Ramses leefde groots en meeslepend, tot aan zijn ondergang in drank en drugs. De serie is niet alleen een ode aan dit muzikale fenomeen, maar ook een schitterend tijdsbeeld. Amsterdam is het decor voor zijn nachtelijke, met drank overgoten dwaaltochten. De zwart-witte archiefbeelden van de stad in de jaren '60 en '70 voegen een extra laag aan het verhaal toe, evenals de vondst om diverse personages elke aflevering een lied van Shaffy te laten zingen. De muziek in de serie is fantastisch en dompelt de kijker helemaal onder in de wereld van Ramses.

Beste Actrice Televisiedrama

Elsie de Brauw voor haar rol in DUIVELSE DILEMMA'S - SYMBIOSE

In het Duivelse Dilemma SYMBIOSE speelt Elsie de Brauw de gescheiden moeder van een geestelijk gehandicapte zoon, met beginnende Alzheimer. Ze hebben een symbiotische relatie, niet alleen omdat ze van haar zoon houdt, maar ook omdat dit haar leven is geworden. Elsie de Brauw maakt de liefde voor haar zoon bijna tastbaar in haar blikken. Met haar beleven we dicht op de huid, haar wanhoop om haar zoon te verliezen. Haar wankelende geest is prachtig en invoelbaar verbeeld. Als ze hulpeloos en breekbaar op een druk kruispunt staat, gaat haar verdriet en verwarring door merg en been. Elsie de Brauw is een weergaloos actrice, die deze rol onnavolgbaar neerzet.

Kim van Kooten voor haar rol in HOLLANDS HOOP

Kim van Kooten speelt in de serie HOLLANDS HOOP de rol van Machteld. Beginnend als verwaarloosde echtgenote en moeder, ontpopt Machteld zich gaandeweg als complex karakter met een sterke eigen wil, dat helemaal door het lint kan gaan. Die complexiteit zet Kim van Kooten schijnbaar moeiteloos neer, waarbij ze ongeëvenaard snel kan switchen van de ene emotie naar de andere. In de meest vreemde situaties waarin het verhaal haar personage plaatst, blijft haar 'naturel' en perfecte timing haar handelsmerk. De 'gewone' vrouw Machteld is daarmee een onvergetelijke rol geworden.

Loes Schnepper voor haar rol in ONE NIGHT STAND IX – VOOR EMILIA

Loes Schnepper geeft een nieuwe betekenis aan het woord eenzaamheid door haar treffende vertolking van de gescheiden vrouw Lies. Deze actrice confronteert de toeschouwer met haar onsentimentele stijl van spelen en dat ontroert van meet af aan. Met veel verve toont zij onbevangen de lelijke kant van haar verval, waardoor ze schittert van schoonheid. Dit combineert ze met schrijnende functionele stiltes die je bij de strot grijpen. Haar aangrijpende prestatie is een aanwinst voor de Nederlandse film.

Beste Acteur Televisiedrama

Maarten Heijmans voor zijn rol in RAMSES

Een acteur waar je naar moet kijken zodra hij in beeld is. Zijn interpretatie van Ramses Shaffy is dynamisch, energiek, erotisch en hartstochtelijk. Je voelt aan alles dat Ramses in zijn aderen stroomt. En met zoveel lef en rauwheid neergezet. Je blijft ondanks de destructieve en egocentrische levensstijl van deze man houden. Door zijn vertolking van Ramses heeft Maarten Heijmans laten zien dat hij een hoofdrolwaardige acteur is met een unieke allure. Zijn 'presence' en vertolking zorgen voor een magnetische werking. Een veelzijdige jonge acteur die je in het verhaal meesleurt, of je nou wilt of niet.

Marcel Hensema voor zijn rol in HOLLANDS HOOP

Het karakter van psychiater Fokke wordt door Hensema op een toegankelijke verstrooide manier neergezet. Hij zorgt ervoor dat je je als kijker eenvoudig kan identificeren. De ontwikkeling van gefaalde onhandige echtgenoot naar succesvolle gevaarlijke drugsdealer voelt als de normaalste zaak van de wereld. Als publiek word je geconfronteerd met je eigen donkere karakter. Zijn onvoorwaardelijke liefde voor zijn gezin zet hij met zoveel flair en noodzaak neer dat het karakter wegkomt met de meest duistere praktijken. Marcel Hensema is daarmee de motor van HOLLANDS HOOP.

Mads Wittermans voor zijn rol in ONE NIGHT STAND IX – VRIJ

Een onderhuidse en sympathieke vertolking met een hoopvolle boog. Mads Wittermans weet in een korte tijd de suïcidale Kevin een ziel in te blazen zodat je wel moet blijven kijken. Hij neemt ons mee in zijn uitzichtloze situatie en laat je voelen hoe het is om binnen de gevangenis muren te leven. Hierdoor voelt het contact met de jonge Mariska als een uitweg. Wittermans zet Kevin als een onbevangen, introverte onvoorspelbare man neer, die een bijzondere vriendschap aangaat. De aantrekkingskracht tussen Kevin en Mariska wordt door Mads eerder als lief dan seksueel ervaren. Hij laat je de tweestrijd voelen die Kevin voert waardoor je als aanschouwer begrijpt waarom hij kiest voor zijn uiteindelijke lot. Het laat je achter met een benauwde leegte.